

USNESENÍ

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohumila Dvořáka a soudců JUDr. Davida Vláčila a JUDr. Františka Ištvánka v právní věci žalobce **Ing. Lud'ka Maděry**, narozeného [REDAKCE], bytem ve [REDAKCE] zastoupeného Mgr. Petrou Bielinovou, advokátkou se sídlem v Praze 4, Chalupkova 1367, proti žalované **České republice - Ministerstvu financí**, se sídlem v Praze 1, Letenská 525/15, o zadostiučinění za nemajetkovou újmu, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1, pod sp. zn. 17 C 84/2017, o dovolání žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2018, č. j. 29 Co 60/2018-64, t a k t o:

I. Dovolání **se odmítá**.

II. Žalovaná je povinna **zaplatit** žalobci na náhradu nákladů dovolacího řízení částku 3 100 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Petry Bielinové, advokátky.

O d ů v o d n ě n í:

Obvodní soud pro Prahu 1 (dále jen „soud prvního stupně“) rozsudkem ze dne 13. 10. 2017, č. j. 17 C 84/2017-37, uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 47 250 Kč s příslušenstvím (výrok I). Naproti tomu zamítl žalobu v rozsahu částky 23 625 Kč s příslušenstvím (výrok II). Žalovanou též zavázal k povinnosti nahradit žalobci náklady řízení ve výši 18 395 Kč (výrok III).

Městský soud v Praze (dále jen „odvolací soud“) výše označeným rozsudkem rozhodnutí soudu prvního stupně ve výroku I a ve výroku III potvrdil (výrok I rozsudku odvolacího soudu) a žalované uložil povinnost nahradit žalobci náklady odvolacího řízení ve výši 7 417 Kč (výrok II rozsudku odvolacího soudu).

Rozsudek odvolacího soudu napadla žalovaná v plném rozsahu včasným dovoláním, které však Nejvyšší soud podle § 243c odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném od 30. 9. 2017 (viz čl. II zákona č. 296/2017 Sb.), dále jen „o. s. ř.“, odmítl.

Podle ustanovení § 238 odst. 1 písm. c) o. s. ř. platí, že dovolání podle § 237 není přípustné proti rozsudkům a usnesením, vydaným v řízeních, jejichž předmětem bylo v době vydání rozhodnutí obsahujícího napadený výrok peněžité plnění nepřevyšující 50 000 Kč, včetně řízení o výkon rozhodnutí a exekučního řízení, ledaže jde o vztahy ze spotřebitelských smluv a o pracovněprávní vztahy; k příslušenství pohledávky se přitom nepřihlíží.

V předmětné věci proto dovolání není objektivně přípustné, neboť dovoláním dotčený potvrzující výrok I rozsudku odvolacího soudu se vztahoval k výroku I rozsudku soudu prvního stupně, jímž bylo žalované uloženo zaplatit žalobci 47 250 Kč s příslušenstvím, tedy nebylo jím rozhodnuto o peněžitém plnění převyšujícím 50 000 Kč. Zamítavý výrok II.

rozsudku soudu prvního stupně nebyl odvoláním napaden, nabyl samostatně právní moci (srov. § 206 odst. 2 o. s. ř.), a nebyl tak v době rozhodování odvolacího soudu předmětem řízení. Současně nešlo o věc pracovněprávní ani o vztah ze spotřebitelské smlouvy.

Dovolání je současně nepřípustné i ve vztahu k výroku o nákladech řízení (výrok II rozsudku odvolacího soudu), neboť podle § 238 odst. 1 písm. h/ o. s. ř. platí, že dovolání není přípustné proti rozhodnutím v části týkající se výroku o nákladech řízení.

Nejvyšší soud proto nepřípustné dovolání žalované odmítl podle ust. § 243c odst. 1 písm. c) o. s. ř.

Nákladový výrok netřeba odůvodňovat (§ 243f odst. 3, věta druhá o. s. ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 26. 9. 2018

JUDr. Bohumil Dvořák v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Tereza Figurová